

ΜΙΑ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΣΤΟ Γ.Ν.Α «Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ»

Το διάστημα αυτό έχουν ειπωθεί και γραφτεί πολλά στα ΜΜΕ για την άριστη οργάνωση στην αντιμετώπιση της πανδημίας από την ελληνική κυβέρνηση, ειδικά και σε αντιπαράθεση με την κατάσταση σε άλλες χώρες που μοιάζει εκτροχιασμένη.

Ως γιατρός με 30 χρόνια προϋπηρεσία στο ΕΣΥ και μέλος του ΔΣ του Σωματίου Εργαζομένων στον Ευαγγελισμό, θα ήθελα να καταθέσω τη δική μου μαρτυρία.

Σίγουρα η πανδημία που βιώνουμε σήμερα είναι κάτι καινούριο από επιστημονική άποψη, έχουμε να αντιμετωπίσουμε έναν νέο ιό. Ωστόσο επιδημίες και πανδημίες εμφανίζονταν κατά περιόδους και στο παρελθόν. Η προηγούμενη πείρα, η ίδια η ιστορία της ιατρικής θα έπρεπε να κάνει την επιστημονική κοινότητα και δη τους κυβερνώντες πιο μελετημένους και καλύτερα οργανωμένους θα έλεγε κανείς. Όμως πάντα, το καθοριστικό είναι πώς αξιοποιείται αυτή η πείρα, πώς είναι οργανωμένη εν τέλει η κοινωνία -εδώ, *συγκεκριμένα το σύστημα υγείας*- ποιανού τα συμφέροντα υπηρετεί.

Στον Ευαγγελισμό λοιπόν, όπως και σε όλη την Ελλάδα, την Ευρώπη και τον υπόλοιπο καπιταλιστικό κόσμο, δυστυχώς, η υγεία αντιμετωπίζεται και αυτή σαν τους άλλους τομείς και δραστηριότητες της κοινωνίας με τη λογική κόστους – οφέλους, όπου όφελος στον καπιταλισμό νοείται το οικονομικό κέρδος.

Ο Ευαγγελισμός είναι το μεγαλύτερο νοσοκομείο της Ελλάδας. Και μάλιστα, εξυπηρετεί πολύ περισσότερους ασθενείς μετά το κλείσιμο έξι νοσοκομείων στην Αττική το 2013, την υποστελέχωση των περιφερειακών νοσοκομείων από την τότε κυβέρνηση της ΝΔ (ένας από τους ιδιαίτερος προβεβλημένους -και τότε και τώρα- υπουργούς της που σήμερα λέει τους γιατρούς «ήρωες»), τότε έλεγε: «έπρεπε να σας απολύσουμε να μάθετε “τι εστί βερύκοκο”») και τη συνέχιση το μεσοδιάστημα της ίδιας πολιτικής από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Είναι ένα τριτοβάθμιο - τεταρτοβάθμιο νοσοκομείο που νοσηλεύει πληθώρα εξειδικευμένων περιστατικών όπως καρδιοχειρουργικά, νευροχειρουργικά, μεταμοσχεύσεις, τραύμα, καρκινοπαθείς κ.ά. ενώ ταυτόχρονα, είναι καταδικασμένο από τις πολιτικές που προανέφερα να λειτουργεί και ως γιγάντιο κέντρο υγείας (πρωτοβάθμια φροντίδα)!! Είναι σοβαρότατα υποστελεχωμένο όπως όλα τα νοσοκομεία και από το αμιγώς υγειονομικό προσωπικό (γιατρούς, νοσηλευτές, παραϊατρικό), αλλά και από προσωπικό των λεγομένων υποστηρικτικών υπηρεσιών (τεχνικοί, διοικητικοί, καθαριστές, τραπεζοκόμοι κ.λπ.) που χωρίς αυτές δεν λειτουργεί νοσοκομείο. Υπολογίζεται ότι λείπουν πάνω από 850 άτομα συνολικά, σε όλες δηλ. τις ειδικότητες. Αυτά, με βάση τον σημερινό Οργανισμό του νοσοκομείου, το οργανόγραμμα δηλ. που είναι υποταγμένο στο δόγμα κόστος – όφελος που είπαμε και που αντί να αναπτυχθεί

με βάση την εξέλιξη της επιστήμης, «κλαδεύτηκε» κατά πολλές εκατοντάδες θέσεις την περίοδο της καπιταλιστικής κρίσης με όχημα μεσοπρόθεσμα και μνημόνια. Αυτό που ουδεμία σχέση έχει με τις πραγματικές ανάγκες υγείας του πληθυσμού.

Πολλοί από τους εργαζόμενους, περίπου 750, είναι συμβασιούχοι με διαφόρων ειδών συμβάσεις ενός ή δύο χρόνων ή και μηνών (χωρίς να μετρήσουμε τους 400 περίπου ειδικευόμενους γιατρούς, εκ των οποίων σχεδόν 100 είναι ήδη ειδικευμένοι και προσφέρουν σημαντικές υπηρεσίες – μια που λείπουν περίπου 175 μόνιμοι ειδικοί γιατροί – με 6μηνες παρατάσεις των συμβάσεών τους).

Σύμφωνα με τους νόμους και τις κατευθύνσεις της ΕΕ, τα νοσοκομεία θα πρέπει να γίνουν αυτοτελείς οικονομικά οργανισμοί, δηλαδή από τα έσοδά τους να πληρώνουν τα έξοδά τους σε προσωπικό κλπ. λειτουργίες, χωρίς να «επιβαρύνουν» τον κρατικό προϋπολογισμό. Έτσι, το επικουρικό προσωπικό ήδη πληρώνεται από τον προϋπολογισμό του εκάστοτε νοσοκομείου ενώ το μόνιμο προσωπικό (ακόμη) από το κράτος. Οι κρατικές δαπάνες για την υγεία μειώνονται κάθε χρόνο με τελικό σκοπό να ελαχιστοποιηθούν ή και να εκμηδενιστούν. Τα έσοδα των νοσοκομείων καταλήγουν να προέρχονται από τα ασφαλιστικά ταμεία, από «αξιοποίηση» της περιουσίας τους (βλ. επινοικίαση ακινήτων), από «δωρεές» βάσει της περιβόητης εταιρικής κοινωνικής ευθύνης, αλλά και απευθείας από τους ασθενείς δηλ. από πώληση υπηρεσιών. Τα τελευταία σχεδόν 20 χρόνια, έχουν άλλωστε θεσπιστεί τα απογευματινά ιδιωτικά ιατρεία όπου πληρώνει απευθείας (προπληρώνει, μάλιστα) ο ασθενής. Σε αυτά, εργάζονται προαιρετικά οι γιατροί και νοσηλευτές που δουλεύουν και το πρωί ή το βράδυ, βάρδιες ή εφημερίες προκειμένου να συμπληρώσουν το εισόδημά τους το οποίο έχει περικοπεί καθ' όλη τη διάρκεια της κρίσης κατά 25 έως 50% !!! Εκ των πραγμάτων δηλαδή, κάποιοι εργάζονται 12 έως 14 ώρες ημερησίως!

Οι ειδικευόμενοι γιατροί που σηκώνουν ένα μεγάλο όγκο εργασίας μπορεί να ξεπεράσουν τις 32 ώρες συνεχόμενης εργασίας, δηλαδή εφημερία χωρίς να ακολουθείται από ρεπό, και λόγω της εντατικοποίησης δεν διαθέτουν τον απαραίτητο χρόνο για την εκπαίδευσή τους που άλλωστε δεν είναι σαφώς προσδιορισμένη με κρατική ευθύνη και συνδεδεμένη με τα δημόσια πανεπιστήμια αλλά στο μεγαλύτερο μέρος της εναπόκειται στη διάθεση και τα ενδιαφέροντα του ίδιου του ειδικευόμενου και του επιμελητή που τον εποπτεύει αλλά και στα διάφορα συνέδρια και έρευνες μεγάλων πολυεθνικών φαρμάκου και υγειονομικού υλικού.

Οι συμβασιούχοι καλύπτουν 100% πάγιες και διαρκείς ανάγκες του νοσοκομείου και εργάζονται υπό μεγάλη πίεση βγάζοντας δουλειά 2 ή περισσότερων εργαζομένων. Πολλά τμήματα ειδικά στις γενικές εφημερίες δεν γίνεται να βγάλουν πρόγραμμα αν δεν δουλέψει το προσωπικό διπλοβάρδια(!) ή και χειρότερα ... πχ πρωί – νύχτα – απόγευμα κ.ο.κ. Επίσης, τα ρεπό που οφείλονται πχ σε έναν νοσηλευτή μπορεί να αγγίζουν τα 100 - 150. Υπολογίζεται ότι στο μόνιμο προσωπικό του νοσοκομείου τα οφειλόμενα ρεπό ξεπερνούν τις

18.000, ενώ είναι «έθιμο» κάθε χρονιά να γίνεται χρήση λίγων ημερών κανονικής άδειας της προηγούμενης!!!

Η κόπωση είναι πολύ μεγάλη, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την υγεία των εργαζομένων, που παρουσιάζουν πολλά μυοσκελετικά, καρδιαγγειακά και όχι μόνο προβλήματα υγείας, αλλά και για την ποιότητα και ασφάλεια των υπηρεσιών που παρέχονται.

Στο υπόλοιπο προσωπικό (φύλαξη, σίτιση, τεχνική υπηρεσία) κουμάντο κάνουν οι ιδιωτικές εταιρίες, μέσω εργολαβιών με μισθούς 400 - 650 ευρώ, συχνά αφήνοντας απλήρωτους για μήνες τους εργαζόμενους και μόνιμα, με το φόβο της απόλυσης ακόμα και τώρα στην περίοδο της πανδημίας. Από τύχη δεν έχουμε θρηνήσει θύματα καθώς η ελλιπής συντήρηση των μηχανημάτων προκαλεί συχνά ατυχήματα.

Παρά τον τεράστιο αριθμό εργαζομένων και όγκο εργασιών, ο Ευαγγελισμός ποτέ δεν διέθετε γιατρό εργασίας και τεχνικό ασφάλειας εργασίας, παρά τη σταθερή απαίτηση από το σωματείο μας να προκηρυχθούν οι αντίστοιχες θέσεις. Το αποτέλεσμα είναι βέβαια, όχι μόνο να μην παίρνονται τα απαραίτητα μέτρα προστασίας και πρόληψης της υγείας των υγειονομικών (και των ασθενών), αλλά ούτε καν να καταγράφονται αυτές οι επισφαλείς συνθήκες, ο επαγγελματικός κίνδυνος, καθώς και τα εργατικά ατυχήματα και οι επαγγελματικές ασθένειες του προσωπικού.

Ιδιωτικές εταιρίες έχουν αναλάβει ακόμα το ζήτημα κάλυψης του νοσοκομείου σε υλικοτεχνικό εξοπλισμό (απευθείας, πέρα από τις «δωρεές») τον οποίο χρυσοπληρώνει το Δημόσιο. Για μία νευροχειρουργική επέμβαση για παράδειγμα, παρευρίσκονται αντιπρόσωποι 3-4 εταιρειών με τον εξοπλισμό τους....

Μέσα σε αυτό το σκηνικό έχει ξεσπάσει και η πανδημία...

Σύμφωνα με τις αναλογίες που θέτει ως μίνιμουμ όρο ασφάλειας ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας, η Ελλάδα θα έπρεπε να έχει 3.500 κλίνες ΜΕΘ, αλλά είχε σε λειτουργία στο ΕΣΥ μόνο 560 κλίνες ΜΕΘ, συν 100 κλίνες κλεισμένες λόγω έλλειψης προσωπικού (και εξοπλισμού -βλ. μόνιτορς, αναπνευστήρες- σε αρκετές των περιπτώσεων).

Η κυβέρνηση από την πρώτη στιγμή για να καλύψει την έλλειψη σε πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας, ανέθεσε ένα μεγάλο ιατροδιαγνωστικό κομμάτι **σε τηλεφωνική εταιρεία με ανθρώπους που στη συντριπτική τους πλειοψηφία δεν έχουν καμία σχέση με την ιατρική** και έχουν αναλάβει να παίρνουν ιστορικό από τους ασθενείς με ένα τυπικό ερωτηματολόγιο.

Ο Ευαγγελισμός, ενώ αρχικά είχε οριστεί ως αναπληρωματικό νοσοκομείο για τον κορονοϊό (στηρίζοντας το «Σωτηρία»), αυτή τη στιγμή νοσηλεύει 25 με 30 περιστατικά στις ΜΕΘ, που αντιστοιχεί σήμερα το 1/3 όλων των περιστατικών πανελλαδικά. Για να καλυφθούν οι ανάγκες για 64 κλίνες ΜΕΘ για τον ιό, μειώθηκαν όλες οι υπόλοιπες υπηρεσίες του νοσοκομείου περίπου στα 3/4.

Έκλεισαν τα εξωτερικά ιατρεία, ακυρώθηκαν παρεμβατικές εξετάσεις, έκλεισαν χειρουργικές αίθουσες (από τις 12 αίθουσες λειτουργούν μόνο 3-4). Κι αυτό για απροσδιόριστο διάστημα (ήδη έχει περάσει ενάμιση μήνας...). Δηλαδή, οι ασθενείς έμειναν ακάλυπτοι σε πάρα πολλές παροχές με κίνδυνο να εξελιχθούν απρόβλεπτα ακόμη και καταρχήν απλά περιστατικά. Ήδη έπειτα από τη «νηνεμία» των πρώτων 10-15 ημερών, φαίνεται ότι προσέρχονται στο νοσοκομείο οι ασθενείς (των οποίων η συστηματική παρακολούθηση σταμάτησε) με σοβαρή επιδείνωση, βλ. ειλεούς, παγκρεατίτιδες, εμφράγματα κλπ. Για να την αναφέρουμε την εξέλιξη σε κακοήθειες κλπ. Προκειμένου να στελεχωθούν οι κλινικές κορονοϊού που συγκροτήθηκαν (+ 3 τμήματα προς το παρόν πέραν της ανάπτυξης ΜΕΘ κορονοϊού σε βάρος των γενικών περιστατικών που απαιτούν μονάδα) μετακινήθηκε προς αυτές, προσωπικό του ίδιου νοσοκομείου, καθώς και λίγοι ακόμη συνάδελφοι από άλλα νοσοκομεία. Αξιοσημείωτο είναι, ότι ένα μεγάλο μέρος τους είναι άλλων ειδικοτήτων (τελείως άσχετων με τις λοιμώξεις κορονοϊού πχ οφθαλμίατροι, δερματολόγοι) ή είναι ειδικευόμενοι και νοσηλευτές (κυρίως συμβασιούχοι) με μικρή ή και χωρίς καμιά εμπειρία.

Σε παρέμβαση του σωματείου που πρότεινε άμεσες προσλήψεις εξειδικευμένου προσωπικού για να καλυφθούν οι ανάγκες, η απάντηση του Διοικητή ήταν ότι ο προϋπολογισμός του νοσοκομείου δεν «σηκώνει» κάτι τέτοιο. Και μας προκαλεί εντύπωση ότι ακόμη και σε τέτοιες «πολεμικές» όπως λένε οι ίδιοι συνθήκες και παρά το γεγονός ότι για μέρος των συμβασιούχων χρησιμοποιήθηκαν κρατικά κονδύλια, η κυβέρνηση επιμένει -αντιεπισημονικά, αλλά αγκιστρωμένη στην στρατηγική της- να μην προσλαμβάνει μόνιμους ειδικευμένους και εξειδικευμένους γιατρούς από τις προκηρύξεις εκατοντάδων θέσεων που έχει στα συρτάρια της!!! Ακόμα και σ' αυτή την κατάσταση, η απάντηση στα χιλιάδες κενά του Ευαγγελισμού ήταν περίπου 120 προσλήψεις συμβασιούχων διαφόρων ειδικοτήτων (κυρίως, νοσηλευτών) και ακόμη ούτε ενός γιατρού...

Μετά από μεγάλη πίεση του σωματείου έγιναν ταχύρρυθμα μαθήματα και επιδείξεις από τους ελάχιστους λοιμωξιολόγους του Ευαγγελισμού, σε όλους τους εργαζόμενους (γιατρούς, νοσηλευτές, καθαριστές, τραυματιοφορείς κλπ.) για τον τρόπο προστασίας των ίδιων και των ασθενών για την αποφυγή διασποράς του ιού. Οι ίδιοι αυτοί ελάχιστοι λοιμωξιολόγοι δουλεύοντας νυχθημερόν χωρίς ρεπό, καλούνται επιπλέον να καλύψουν ανάγκες και άλλων νοσοκομείων.

Παρεμβάσεις του σωματείου έγιναν ακόμα και σε χωροταξικά θέματα (υποδοχής και νοσηλείας των ασθενών) καθώς υπήρχε αυξημένη επικινδυνότητα στη διασπορά του ιού με μετακινήσεις, για παράδειγμα, ασθενών μέσα στο νοσοκομείο ακόμα και σε τμήματα με ανασοκατασταλμένους ασθενείς υπό χημειοθεραπεία.

Στην παρούσα φάση είναι άμεσης προτεραιότητας και σημασίας για όλους εμάς, τα προστατευτικά μέσα για τη δουλειά μας (μάσκες, γάντια, ποδιές, γυαλιά), αλλά και χωροταξικοί όροι ασφαλούς εξέτασης, περίθαλψης και

απομόνωσης αυτών των ασθενών. Προκειμένου να παρέχονται όλες οι προϋποθέσεις για την επάρκεια ασφάλειας σε όλους τους εργαζόμενους και τους ασθενείς, το σωματείο κάνει συνεχείς παρεμβάσεις στη διοίκηση, ανακοινώσεις και καταγγελίες για τις ελλείψεις και την ακαταλληλότητα τους. Η απάντηση Διοίκησης και Κυβέρνησης απέναντι στο προσωπικό που συγκεντρώθηκε τηρώντας όλα τα μέτρα ασφάλειας στις 7 Απριλίου για να τιμήσει την Παγκόσμια Ημέρα Υγείας, ήταν να μας στείλει πολυμελή ομάδα ΔΙΑΣ, για να εμποδίσουν την μαζική συμμετοχή του κόσμου, αλλά και να φιμώσει την κραυγή αγωνίας μας για τους όρους δουλειάς και περίθαλψης των αρρώστων μας.

Αν λοιπόν μπορεί να βγει ένα πρώτο συμπέρασμα από αυτή τη δοκιμασία για τους μαχόμενους υγειονομικούς, αλλά και για όλο τον εργαζόμενο λαό είναι, ότι δεν μπορεί η Υγεία να λειτουργεί με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, σαν κόστος για το κράτος, σαν ένας ακόμα τομέας κερδοφορίας για το κεφάλαιο. **Αναδεικνύεται στις μέρες μας, πιο επίκαιρο από ποτέ το αίτημα για αποκλειστικά Δημόσιο και Δωρεάν σύστημα Υγείας - Πρόνοιας που να καλύπτει όλο το λαό με υψηλού επιπέδου υπηρεσίες αντάξιες της επιστημονικής εξέλιξης και των σύγχρονων κοινωνικών αναγκών.**

21/4/2020

Ελένη Κύργιου

Δ/ντρια Αναισθησιολογίας

Αντιπρόεδρος β' του ΔΣ του Σ.Ε.Ν. Ευαγγελισμός

Απόφοιτος Ιατρικής Σχολής Λένινγκραντ

Αναπληρωματικό μέλος του ΔΣ του συλλόγου

«Εμείς που σπουδάσαμε στο Σοσιαλισμό»